

Wizyta delegacji PRL w Czechosłowacji

Serdeczne powitanie polskich gości Rozmowy polsko-czechosłowackie

PRAGA (PAP) — O godz. 10 delegacja partyjno-państwowa PRL pod przewodnictwem i sekretarza KC PZPR, prezesa Rady Ministrów, przewodniczącego Wojtkowej Rady Ocalenia Narodowego — gen. armii WOJCIECHA JARUZELSKIEGO wyładowała na lotnisko praskie.

Lotnisko udekorowano barwami narodowymi obu krajów. Transparent powitany w językach polskim i czeskim głosi: „WITAMY DELEGACJĘ PARTYJNO-PANSTWOWĄ PRL”.

Na lotnisko przybyli sekretarz generalny KC KPCZ, prezydent CSRS Gustav Husak, przewodniczący rządu czechosłowackiego Lubomir Štrougal i inni członkowie najwyższych władz CSRS oraz generalicja Czechosłowackiej Armii Ludowej. Na płycie lotniska zgromadzili się przedstawiciele ludności Pragi.

Wychodzącego z samolotu generała Wojciecha Jaruzelskiego i członków delegacji partyjno-państwowej PRL powitali serdecznie gospodarze.

Orkiestra odegrała hymny narodowe Polski i CSRS. Rozległ się salut 21 salw artyleryjskich. Kompania honorowa Czechosłowackiej Armii Ludowej oddała honory wojskowe.

Po powitaniu z mieszkańcami Pragi, którzy serdecznie pozdrawiali gości z Polski, nastąpiła końcowa część ceremonii powitalnej: defilada kompanii honorowej.

Następnie goście i gospodarze zajęli miejsca w samochodach. Kolumna poprowadzona przez honorową eskortę motocyklistów udała się na Zamek Praski.

Polska delegacja przybyła w towarzystwie gospodarzy na Hradczany.

Na placu hradeckim — mieszańcy nadwójtawskiej stolicy powitali gości, jak każda obywatel, chlebem i solą.

Członkowie delegacji polskiej przeszli następnie do Zamku Praskiego. Na dziedzińcu zamkowym — kompania honorowa ze sztandarem prezydenta Republiki oddała honory generałowi Jaruzelskiemu. Orkiestra odegrała „Mazurka Dąbrowskiego”.

O godz. 10.50 rozpoczęło się spotkanie Wojciecha Jaruzelskiego i Gustava Husaka w saloniku zielonego Zamku Praskiego.

Spotkanie przebiegało w serdecznej, przyjacielskiej atmosferze.

Następnie generał Jaruzelski i członkowie polskiej delegacji odjechali do dzielnicy Zizkow, gdzie nastąpiło złożenie wieńca u Grobu Nieznanego Żołnierza.

Odebrano hymny narodowe. Żołnierze kompanii honorowej prezentowali broń.

Polscy goście weszli następnie do Panteonu, gdzie złożyli wieńce pod Pomnikiem Żołnierzy Radzieckich na Cmentarzu Olszańskim w Pradze.

W uroczystości uczestniczyli: generał Jaruzelski, sekretarz KC KPCZ — Vasil Bilak, przedstawiciele rządu czechosłowackiego i ambasador ZSRR w CSRS — Aleksander Botwin.

Cląg dalszy na str. 2

Proletariusze
wszystkich krajów,
łączcie się!

Gazeta spółczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 68 (9586) Białystok — Łomża — Suwałki, wtorek, 6 kwietnia 1982 r. Nakład: 123.158 A Cena 4 zł

6,6 mln ton
rudy miedzi
w I kwartale br.

LEGNICA (PAP) — Dobrze fedrowali w pierwszym kwartale br. górnicy zagłębia miedziowego. Jak wynika z ostatnich bilansów, kombinat górniczo-hutniczy miedzi w Lubinie w ciągu pierwszych trzech miesięcy br. wydobyl 6,6 mln ton rudy miedzi, tj. o 11,8 proc. więcej niż przed rokiem w 4-letnim okresie. Najlepsze wyniki w pierwszym kwartale br. osiągnęła załoga zakładów górniczych „Lubin”.

Hutnicy miedzi wyprodukowali w I kwartale br. 78,4 tys. ton miedzi elektrolitycznej, przekraczając plan kwartalny o 900 ton. Przekroczono także plany eksportu miedzi; w pierwszych trzech miesiącach br. hutnicy z Legnicy i Głogowa dostarczyli na eksport 15,6 tys. ton miedzi.

Wiadomości dnia

Alvaro Cunhal w NRD

▲ BERLIN — W NRD przebywał sekretarz generalny Partii Komunistycznej, Alvaro Cunhal. W niedzielę przeprowadził rozmowę z członkiem Biura Politycznego, sekretarzem KC NSPD, Kurtiem Hagerem.

Kim Ir Sen ponownie wybrany prezydentem KRLD

▲ PHENIAN — 5 bm. w Phenianie rozpoczęła obradą pierwsza sesja Najwyższego Zgromadzenia Ludowego Korei. W pierwszym dniu obrad dokonano wyboru prezydenta. Został nim ponownie sekretarz generalny KC Partii Pracy Korei — Kim Ir Sen.

Javier Perez de Cuellar i Spiros Kiprianu omówili sprawy Cypru

▲ RYZYM — Przebywający w Europie sekretarz generalny ONZ, Javier Perez de Cuellar, przeprowadził w niedzielę w rzymskiej siedzibie ONZ rozmowę z prezydentem Cypru Spirosem Kiprianu. Jak poinformował rzecznik ONZ, rozmowa dotyczyła sprawy związaną z problemami cypryjskimi i możliwości ich rozwiązania.

Wkrótce sekretarz generalny ONZ spotka się w Genewie również z przywódcą Turków cypryjskich, Raufem Denktasem.

Izrael umocnia się na terytorium Libanu

▲ BEJRUT — Według informacji bejruckiego dziennika „Al Safir”, nowe jednostki wojsk izraelskich przetranszowały do enklawy na obszarze południowego Libanu, kontrolowanego przez libańskich separatystów majora Hadada.

Wojska izraelskie i oddziały separatystów postawione zostały w stan podwyższonej gotowości. Obserwatorzy nie wykluczają, że Izrael może przeprowadzić wielką akcję wojskową we wschodnich rejonach południowego Libanu, jeszcze przed planowanymi rozmieszczeniem tam wojsk ONZ.

Prezydent Portugalii uda się do Angoli

▲ LISBONA — Opublikowane w ruminiejskim w „Luzitania” i „Luzitania” komunikaty informują, że w dniach 15-19 kwietnia, na zaproszenie prezydenta Angoli, Jose Eduarda dos Santos, doży w tym kraju oficjalną wizytę prezydent Portugalii, gen. Antonio Ramalho Eanes. Będzie to pierwsza podróż szefa państwa Portugalii do byłej kolonii od czasu uzyskania przez Angole niepodległości przed siedmioma laty.

Akcje partyzanckie w gwałtemskich

▲ HAWANA — Jak donoszą ze stolicy Guatemali, lewicowi partyzanci wzmożli działalność w różnych częściach tego kraju.

Zajęli oni m. in. miejscowość Rabinal na północ Guatemali. W zachodniej części kraju objeli kontrolę 7 radiostacji. Ponadto przeprowadzili kilka innych akcji. W Huehuetenango spalili most.

Rolnicy z zachodnich rejonów kraju przystąpili do sadzenia wczesnych odmian ziemniaków.

NA ZDJĘCIU: sadzenie ziemniaków odmiany „Azalia” na polach Zakładu Rolnego Stolec, należącego do Kombinatu PGR Dobra Szczecińska.

CAF — Undro — telefoto

Rolnicza wiosna — 82

Kontrola grup operacyjnych nie będą miały charakteru kampanijnego

INFORMACJA WŁASNA

Działalność wojskowych grup operacyjnych w gminach politycznie znaczących w społecznym klimacie wsi. Oficerowie ujawniają często utrwalone lub powstałe obecnie błędy organizacyjne i niedociągnięcia w obsłudze rolnictwa. Tropią niegospodarności, marnotrawstwo lub nadużycia w gospodarce wszystkich sektorów rolnictwa, traktując je jednakowo.

Wczorajsza narada w Białymstoku poświęcona była właśnie podsumowaniu kontroli przygotowań do rolniczej wiosny w woj. białostockim. Naradę prowadził wojewódzki komisarz — plk Leon Siemionczyk. Udział w niej wzięli prezes WK ZSL — Ryszard Niwiński, sekretarz KW PZPR — Włodzimierz Kołodziejuk, oraz przedstawiciele kierownictwa wojewódzkich jednostek obsługujących rolnictwo i niektórych jednostek kontrolnych.

Cląg dalszy na str. 2

Konflikt angielsko-argentyński

Flota brytyjska chce zbrojnie odzyskać Falklandy

LONDYN (PAP) — Korespondent PAP Tadeusz Jacewicz pisze:

W Brytanii znalazła się w stanie nie wypowiedzianej wojny z Argentyną i jest zdecydowana użyć zmasowanych sił morskich i lotniczych do odebrania Wysp Falklandzkich. Po wstępnym zaskoczeniu i chaosie, graniczącym z paniką, rząd Margaret Thatcher zdecydował się grać „va banque” i ODZYSKAĆ PRZY UŻYCIU SIŁY MOCNO NADSZARPNIĘTY PRESTIŻ.

London zapowiada, że kontynuowane będą wysiłki dyplomatyczne, ale nie ukrywa się, iż szanse znalezienia zadowalającego rozwiązania w ciągu niespełna dwóch tygodni, jakie pozostały do chwili dotarcia wielkiej grupy operacyjnej Royal Navy na pobliskie Falklandy, jest niewielka. Półoficjalnie także stwierdza się w stolicy W. Brytanii, że rząd, który wysłałby się na konfrontację, musiałby paść. Jak się więc wydaje, tak dla Londynu, jak i Buenos Aires margines manewru politycznego praktycznie nie istnieje.

W poniedziałek rano z Portsmouth wypłynęła grupa operacyjna brytyjskiej floty, na której czele znajdują się dwa lotniskowce „Invincible” — najnowsi i najpotężniejsi brytyjski okręty wojenne „Hermes”. Poza normalnym kontyngentem załogi i uzbrojenia, na pokładzie lotniskowca znajduje się ok. 1000 żołnierzy i oficerów piechoty morskiej. Wcześniej z Gibraltaru wypłynęła druga część grupy specjalnej operacji falklandzkiej. Dla przyspieszenia przebiecia dystansu ok. 14 tys. km do Wysp Falklandzkich, odwołana została pierwotna koncepcja spotkania w pobliżu

Cląg dalszy na str. 2

Nowe statki dla szczyńskiego „Transoceanu”

SZCZECIN (PAP) — Jak informuje działająca w Szczecinie przedsiębiorstwo przemysłowo-usługowe rybołówstwa „Transocean” zajmujące się obsługą transportową polskiej dalekomorskiej floty rybackiej, dobiegająca końca prace przy budowie nowego chłodniowca, „Zonda” mająca 1.920 ton nośności, będzie drugim chłodniowcem z nowej serii zbudowanym dla „Transoceanu”. „Transocean” ma otrzymać jeszcze dwie podobne jednostki — także o nośności po 1.920 ton.

„Śląsk” powrócił z występów we Francji i Kanadzie

KATOWICE (PAP) — Z kolejnego swego zagranicznego tournée powrócił do kraju Państwowy Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk”. Artysty wystąpili z 10 koncertami we Francji na estradzie paryskiego Theatre de Champs-Élysées. Jak wiadomo, pomimo ekscesów wywołanych podczas tych występów przez grupy pozostających na emigracji ekstremistycznych działaczy, próby zerwania koncertów nie powiodły się. Paryska publiczność nagrodziła polskich artystów zasłużonymi owacjami.

Kolejnym etapem artystycznego waju „Śląska” była Kanada, gdzie zespół koncertował m.in. w Montrealu, Toronto, Quebecu, Windsorze, prezentując publiczności ciesząc się wciąż niezmiennym powodzeniem na estradzie stale pozycje ze swego repertuaru.

Kilka ciepłych dni

WARSZAWA (PAP) — Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej przewiduje w dniach 6-10 bm. najpierw okres ciepły — a później niewielkie ochłodzenie. W dniach 6-8 bm. spodziewane jest zachmurzenie małe lub umiarkowane, przeważnie bez opadów. Możliwe lokalne mgły i zamglenia. Temperatury maksymalne będą od 13 do 19 st., a lokalnie nawet wyższe, temperatury minimalne od 2 do 7 st. Na początku okresu możliwe przegrywanie przymrozki. W dniach 9-10 bm. spodziewane jest zachmurzenie duże z opadami deszczu. Temperatury maksymalne będą od 7 do 13 st., a minimalne od minus 1 st. do plus 5 st.

pogoda

PROGNOZY
DLA WOJEWÓDZTW:
białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego.

DZIS — zachmurzenie małe i umiarkowane. Temperatura maksymalna 14-17 st. C., minimalna 7 st. C. Wiatry słabe, zachodnie i północno-zachodnie.

JUTRO — zachmurzenie małe, temperatura bez zmian.

IMIEJNY: Izoldy i Celestyna. (mip)

Środowiskowy OKON

Rozstrzygnięcie najważniejszych spraw studenckich

(Informacja własna)

Wprowadzenie stanu wojennego nie przerwało ani na chwilę rozstrzygnięcia spraw, ważnych dla poszczególnych środowisk — zawodowych, społecznych, ludzi pracy i nauki. W specyficznej sytuacji powołano do życia różnego rodzaju ciała społeczne i komórki, mające zajmować się jak najlepszym, w miarę możliwości, czuwaniem nad zapewnieniem wszystkim tym ludziom normalnego życia i pracy.

Różne jednak środowiska wymagają różnego podejścia do ich problemów. Jednym z nich, bardzo specyficznym, jest środowisko studenckie. Trzeba do niego dochodzić nieco innymi, niż do innych, drogami. Wychodząc z tego założenia Podstawowa Organizacja Partyni studentów, działająca w białostockiej Akademii Medycznej, podjęła inicjatywę powołania do życia środowiskowego Obywatelskiego Komitetu Odrodzenia Narodowego. To ciało społeczne, które

Cląg dalszy na str. 2

5600 osób przyjmą Akademię Medyczną na studia w br.

WARSZAWA (PAP) — Akademia medyczna przyjmą w br. na I rok studiów 5600 osób. Są to wielokrotnie mniej więcej takie same jakże ustalono w roku ubiegłym. Jedynie stomatologia, przyjmie o 200 osób więcej tj. w sumie ok. 1000 kandydatów. Egzamin wstępny odbędzie się w połowie lipca.

Odbywać się one będą według dotychczasowych zasad. Obowiązuje będą pisemne egzaminy testowe z trzech przedmiotów: biologii, fizyki i chemii. Kandydaci składają będą także egzamin z języka obcego.

Przygotowanie „banku pytań” egzaminacyjny powierzono jednemu z instytutów Ministerstwa Oświaty i Wychowania. Z „banku” tego, zawierającego 1200 pytań, wybranych zostanie 150 przez komisję, w skład której wejdą po jednym — przedstawiciel wszystkich akademii medycznych. Przygotowanie, druk i rozprowadzenie książeczek z testami egzaminacyjnymi odbywać się będzie przy zachowaniu ścisłej tajemnicy. Do procedury tej zostanie włączona Państwowa Akademia Medyczna w Łodzi.

Istotną innowacją jest zniesienie tzw. rejonizacji akademii medycznych. Oznacza to, iż kandydaci mogą ubiegać się o przyjęcie do dowolnej akademii medycznej, bez względu na miejsce zamieszkania. Można się spodziewać, iż wpłynie to na bardziej równomierne rozłożenie się liczby kandydatów w uczelniach medycznych. Zniknie też formula, która wywoływała tyle nieporozumień i rozczarowań: „Zdał ale z braku miejsca nie został przyjęty”. Przy zachowaniu zasad egzaminu konkursowego tylko te osoby zostaną przyjęte, ile będzie miejsc w danej uczelni.

Kiedy początek końca kryzysu?

Kiedy w połowie zeszłego roku opublikowano „raport” o stanie naszej gospodarki, jego treść powinna skłonić do opamiętania każdego, kto miał trochę rozumu i sumienia. Jednakże dokument ten, jak wszystko co pochodziło od rządu, został z miejsca zdezawuowany przez krzykaczy „Solidarności”.

Po upływie kilku miesięcy „raport” okazał się opracowaniem gruntownym nieaktualnym, podobnie jak o party na nim „program przewyżyczenia kryzysu”. Faktem stało się to, co jeszcze w czerwcu wydawało się jedną z ponurych hipotez. Gospodarkę przekształcono w pole bitwy, na którym miały paść kadry i instytucje socjalistycznego państwa. Ekonomikę zamie-

rzano sprowadzić do poziomu zerowego — był to warunek skompromitowania ludzi przeciwdziałających się szaleństwu przywódców „społecznego ruchu”.

Wylenczenia dziś dokonane wskazują, jak niewiele brakowało do realizacji tego zamiaru. Pod tym względem obecny „raport o stanie gospodarki u progu 1982 roku” (omówienie zamieszczamy na str. 4) przygotowany przez komisję planowania jest dokumentem przeraźliwie wymownym.

Najbardziej porażające są

Zawał skał w kopalni „Victoria”

KATOWICE (PAP) — Jak informuje Ministerstwo Górniczego i Energetyki, w dniu 3 bm. w kopalni „Victoria” w Wałbrzychu w wyrobisku chodnikowym nastąpił zawał skał stropowych połączony z wypływem dwutlenku węgla i metanu. Ze względu na gwałtowny charakter zjawisk, mimo natychmiastowej podjętej akcji ratowniczej, na miejscu zginęło 5 górników.

w nowym „raporcie” daty oznaczające nasze dzisiejsze współzrzedne gospodarce.

Otóż rok 1967 określa liczbę oddanych w ubr. mieszkań, rok 1973 — nakłady inwestycyjne, skup żywa, rozmia-

Nowy raport, nowy program

ry importu, rok 1974 — dochód narodowy, produkcję przemysłową, budowlaną, wydobywcę węgla, spożycie mięsa w przeliczeniu na mieszkańca, eksport. Regres mierzony latami w podstawowych działach wynosił zatem siedem — trzynaste lat. W przemyśle wykorzystuje się ok. 60 proc. możliwości wytwórczych, w budowni-

Artykuł Restona Wojownicze zapędy Białego Domu

NOWY JORK (PAP) — Znanymi amerykańskimi publicystami James Reston w artykule zamieszczonym na łamach „New York Timesa” poddał ostrej krytyce niekonstruktynne podejście administracji Reagana do kwestii powstrzymania wysiłku zbrojeń nuklearnych.

Reston podkreśla, że w twierdzeniach prezydenta o rzekomej znacznej przewadze ZSRR nad USA w zbrojeniach

„General Electric” zwalnia pracowników

NOWY JORK (PAP) — Amerykański koncern „General Electric” zapowiedział zwolnienie 8.500 pracowników zatrudnionych w zakładach w mieście Louisville.

Jak przypomina dziennik „Wall Street Journal”, w ciągu ostatniego półrocza władze wspomnianego koncernu zmniejszyły z pracy 3.600 pracowników.

Wojska indyjskie w stanie gotowości bojowej

DELHI (PAP) — W stan gotowości bojowej postawione zostały wojska indyjskie wzdłuż całej granicy z Pakistanem. Jak informuje dziennik „Dekan Herald” powołując się na indyjskie źródła oficjalne, decyzja w tej sprawie została podjęta w związku z „wyjątkowo dużą” koncentracją pakistańskich jednostek wojskowych w rejonach sąsiadujących z Indiami.

„Dekan Herald” przypomina, że w ciągu ostatniego tygodnia pakistańskie samoloty wojskowe wielokrotnie wtargnęły w przestrzeń powietrzną Indii. Kilkakrotnie też w ciągu ostatnich dni żołnierze pakistańscy dokonali w rejonie miasta Poonch prób naruszenia tzw. linii kontrolnej, oddzielającej od Indii administrację przez Pakistan część indyjskiego stanu Dżammu i Kaszmir.

W 1984 roku — Pomnik Poległym w Walce o Utrwalenie Władzy Ludowej

WARSZAWA (PAP) — Podczas obchodów w Warszawie posiedzenia społecznego komitetu budowy pomnika „Poległym w Walce o Utrwalenie Władzy Ludowej”, któremu przewodniczył gen. dyw. Wacław Czyżyński, omówiono sprawy związane z rozwiązaniami plastycznymi, propagandowymi i architektonicznymi.

Przypomnijmy, że zgodnie ze społecznymi postulatami i założeniami opracowanymi przez komitet, pomnik powinien w godny sposób upamiętnić tych wszystkich, którzy walką i czynnym działaniem, ofiarą pracą umacniali przed laty żręby władzy ludowej.

Monument zrealizowany zostanie na stołecznym Placu Konstytucji, a jego uroczyste odsłonięcie przewidziane jest 22 lipca 1984 roku w 40 rocznicę powstania Polski Ludowej.

Idea budowy tego pomnika spokłada się z szerokim społecznym odzewem; na konto budowy pomnika napływają wpłaty zarówno od terenowych ogniw organizacji kombatanckich jak i od osób indywidualnych — a wśród nich od c. członków PPR, b. żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego.

Wznowienie działalności Stowarzyszenia PAM

WARSZAWA (PAP) — Z dniem 2 bm. prezydent miasta stołecznego Warszawy uchylił zawieszenie działalności wobec Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków.

Porwanie samolotu amerykańskiego

WASZYNGTON (PAP) — Jak donosi agencja AP, dwóch niezidentyfikowanych osobników porwało w poniedziałek rano samolot pasażerski należący do linii „Delta air Lines” odbywający rejs z Chicago do Miami.

Załoga maszynowego typu „Boeing 727” na której pokładzie znajdowało się 96 pasażerów, została sterroryzowana na kilka minut przed lądowaniem w Miami i na polecenie porwawcy wrócił kurs na Kubę, ładując bezpiecznie na międzynarodowym lotnisku Jose Martí w Hawanie.

Brak szczegółów dotyczących sposobu porwania samolotu.

Wizyta delegacji PRL w Czechosłowacji

Ciąg dalszy ze strony 1

Orkiestra odegrała hymny PRL, ZSRR i CSRS.

Następnie delegacja partyjno-państwowa PRL złożyła wieniec pod obeliskiem upamiętniającym koniec szlaku bojowego żołnierzy 2 Armii Wojska Polskiego w operacji praskiej w 1945 r.

Obelisk znajduje się na północnych krańcach Pragi w dzielnicy Diablice, gdzie pododdziały 2 Armii WP stoczyły ostatnią walkę z niedobitkami wojsk hitlerowskich.

Na obelisku znajduje się polskie godło państwowe i tablica upamiętniająca tamten historyczny moment.

Najmłodszymi uczestnikami uroczystości byli harcerze z polskiej szkoły, do której uczęszczała część pracowników polskich placówek w Pradze. Po godz. 11.30 członkowie polskiej delegacji powrócili na Zamek Praski.

Przed godz. 14 na Zamku Praskim rozpoczęły się oficjalne rozmowy delegacji polskiej pod przewodnictwem Wojciecha Jaruzelskiego i czechosłowackiej pod przewodnictwem Gustava Husaka.

W rozmowach biorą udział członkowie delegacji partyjno-państwowej PRL, w skład której wchodzi: ze strony czechosłowackiej - członek Prezydium KC KPČZ, przewodniczący rządu CSRS Lubomír Štrougal, członek Prezydium KC KPČZ Vasil Bilak, sekretarz KC KPČZ Josef Haman, wiceprzewodniczący rządu CSRS Rudolf Rohlíček, wiceprzewodniczący Czechosłowackiej Partii Socjalistycznej - Karel Loebl i ambasador CSRS w Warszawie Jindřich Zheherzek.

W skład delegacji polskiej wchodzi: członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR, minister Spraw Zagranicznych - Józef Cyrzek, członek Biura Politycznego KC, i sekretarz KW PZPR w Tarnowie - Stanisław Opalko, członek Biura Politycznego KC PZPR, górnik - Je-

rzy Romanik, sekretarz KC PZPR - Zbigniew Michalek, wiceprzewodniczący CK SD, wiceprzewodniczący sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych - Józef Fajetka, wiceprezes Rady Ministrów - Janusz Obodowski, wiceminister Obrony Narodowej, główny inspektor Obrony Terytorialnej, członek WRON - gen. broni Tadeusz Tuczapski, chargé d'affaires a.i. PRL w CSRS, radca minister pełnomocny - Kazimierz Szweczyk.

Delegacji towarzyszy grupa doradców i ekspertów. Wczoraj Gustav Husak wydał w Zamku Praskim oświadczenie o polskiej delegacji.

W czasie spotkania Gustav Husak i Wojciech Jaruzelski wygłosili przemówienia.

Około godz. 20.30 delegacja partyjno-państwowa PRL pod przewodnictwem gen. armii Wojciecha Jaruzelskiego odjechała do kraju, kończąc oficjalną wizytę przyjacieli w Czechosłowacji. Wystartowała też myśliwca czechosłowacka, by do granicy państwa towarzyszyć polskiemu samolotowi.

Przed odlotem odbyło się na praskim lotnisku Ruzyně uroczyste pożegnanie gości polskich. Lotnisko udekorowane było flagami Polski i Czechosłowacji.

Orkiestra odegrała hymny narodowe obu krajów. Oddano salut z 21 salw artyleryj-

skich. Dowódca kompanii honorowej Czechosłowackiej Armii Ludowej złożył raport generałowi Jaruzelskiemu, który wraz z Gustawem Husakiem dokonał przeglądu kompanii honorowej.

Nastąpiło pożegnanie z przybyłymi na lotnisko członkami władz partyjnych i państwowych, pracownikami ambasady polskiej, mieszkańcami Pragi.

Przy stopniach samolotu - serdecznie pożegnał Wojciecha Jaruzelskiego Gustav Husak. W póżnych godzinach wieczornych delegacja PRL z Wojciechem Jaruzelskim powróciła do Warszawy.

W SKRÓCIE

● WASHINGTON. W niedzielę w bazie White Sands Missile Range, w stanie Nowy Meksyk zakończono przygotowania do przewiezienia wahadłowca „Columbia” do ośrodka kosmicznego na Florydzie. „Columbia” przetransportowana zostanie na grzbiecie specjalnie przystosowanego samolotu pasażerskiego „Boeing 747”. Jedyną przeszkodą mogąca opóźnić operację przewiezienia wahadłowca są silne wiatry.

● W marcu br. w RFN było oficjalnie zarejestrowanych 1439 tys. bezrobotnych, oświadczył szef federalnego urzędu ds. pracy I. Schilling. Najwyższe procent bezrobotnych występuje w budownictwie oraz w górnictwie i metalurgii. Wzrostło także i elektroenergetyka.

XIII Zjazd LDPD w Weimarze

WEIMAR (PAP) — Korespondent PAP, Jerzy Tomaszewski pisze:

W Weimarze rozpoczęły się 3-dniowe obrady XIII Zjazdu Niemieckiej Partii Liberalno-Demokratycznej (LDPD). 82 tys. członków LDPD reprezentujących na zjeździe ponad 1000 delegatów. Zgromadzenie powitała gorącą owacją przybyła na zjazd delegacja Stronnictwa Demokratycznego z przewodniczącym jego Centralnego Komitetu, prof. Edwardem Kowalczykiem.

List z serdecznymi pozdrowieniami dla zjazdu przekazał Erich Honecker, wyrażając podziękowanie i uznanie członkom LDPD za ich aktywny udział w działalności Frontu Narodowego NRD i wkład w rozwój demokracji socjalistycznej.

Wskazach „Ruchu” ukazały się wkrótce „Kiurkuni” — wydawany przez PAX tygodnik społeczno-kulturalny katolików. W artykule wstępnym pismo akcentuje znaczenie, jakie dla interesów narodowych ma uczestnictwo obywateli, zwłaszcza inteligencji, w życiu publicznym.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Dziękując żołnierzom za ujawnienie niedociągłości stwierdził, że jest jeszcze trochę czasu na ich poprawę. O pozytywnych stronach przygotowań do wiosny mówiono niewiele, co nie znaczy, że ich nie ma. Przykładowo niektóre gospodarstwa społeczne obsadziły już po 50 proc. areałów przeznaczonych pod zboża.

Do poruszonych spraw ustosunkował się wicejowoda Julian Ślarzyński. Wyjaśnił złożoność wielu zjawisk, podkreślił też fakt, że „wiosna tego roku będzie bez odgłosów”.

Al. Cunhal przybył do Polski

WARSZAWA (PAP) — 5 bm. przybył do Polski sekretarz generalny Portugalskiej Partii Komunistycznej, znany działacz międzynarodowego ruchu komunistycznego Alvaro Cunhal.

W pierwszym dniu pobytu portugalski gość spotkał się z członkami Biura Politycznego, sekretarzem KC PZPR Kazimierzem Barcikowskim oraz złożył wizytę w Sejmie, gdzie przeprowadził rozmowę z grupą posłów.

Pierwszy numer „Diariusza Sejnowego”

WARSZAWA (PAP) — W kioskach „Ruchu” ukazał się pierwszy numer „Diariusza Sejnowego” wydanego nakładem Państwowego Przedsiębiorstwa Wydawniczego „Rzeczpospolita”. Zawiera on sprawozdanie z posiedzenia plenarnego Sejmu PRL w dniach 25-26 marca 1982 r.

Drukowane są w nim pełne przemówienia posłów, wystąpienia przedstawicieli rządu, interpelacje i zapytania poselskie oraz teksty niektórych ustaw.

„Diariusz Sejnowy” ukazywać się będzie po każdym posiedzeniu plenarnym Sejmu PRL.

Wznowienie „Forum” i „Kierunków”

WARSZAWA (PAP) — Po 14-tygodniowej przerwie ukazał się „Forum”. Jak informuje redakcja, dotychczasowy profil pisma nie ulega zmianie. Na jego łamach przedstawiane będą podstawowe problemy w dziedzinie polityki, kultury, gospodarki i obywateli za pomocą artykułów i cytatów z prasy światowej, a także komentarzy radiowych i telewizyjnych.

Wskazach „Ruchu” ukazały się wkrótce „Kiurkuni” — wydawany przez PAX tygodnik społeczno-kulturalny katolików. W artykule wstępnym pismo akcentuje znaczenie, jakie dla interesów narodowych ma uczestnictwo obywateli, zwłaszcza inteligencji, w życiu publicznym.

Środowiskowy OKON

Ciąg dalszy ze str. 1

m.in. na celu umocnienie podstawowych zdobyczy procesu odnowy socjalizmu w naszym kraju, jakie uzyskano po Sierni. Ważnym zadaniem byłoby również propagowanie w studenckiej zbiorowości zasad i kierunków wychowania z kryzysu, zaproponowanych przez IX Nadzwyczajny Zjazd PZPR i skupianie wokół nich wszystkich członków społeczeństwa.

W okresie ostrej walki ideologicznej po Zjeździe, wiele wrogich nam ideów się zrodziło o to, by te treści w jak najniższym stopniu dotarły do społeczeństwa. Teraz jest szansa na nadrobienie tych założeń. Zdarza się bowiem, że program IX Zjazdu dla wielu jeszcze studentów jest czymś może nawet imponującym, ale... niezbyt znanym.

Studencki OKON miałby również za zadanie inicjowanie akcji, z których skorzystałby mogło całe akademickie środowisko Białostocka i także — proponowane decydująco naszym miastu i województwa sposobów najlepszego rozwiązywania nurtujących studium społeczeństwa problemów. Wiele bowiem jej

WARSZAWA (PAP) — W związku z tradycyjnymi uroczystościami Świąt Wielkanocnych, minister Spraw Wewnętrznych, zarządził zniesienie godzin milicyjnej w nocy z dnia 10 na 11 kwietnia i w nocy z 11 na 12 kwietnia br.

Równocześnie przypomniał się, że zgodnie z dekretem z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym i ustawą z dnia 29 marca 1982 r. o zgromadzeniach, nabożeństwa i obrzędy religijne mogą odbywać się bez specjalnego zezwolenia na obrzebie kościołów i kaplic oraz na terenach stanowiących własność kościelną, bezpośrednio przylegających do tych obiektów. Natomiast nabożeństwa i obrzędy religijne odbywające się na ulicach, drogach i w innych miejscach publicznych wymagają uprzedniego zezwolenia naczelnika (prezenta) miasta, naczelnika gminy względnie naczelnika dzielnicy.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać. W tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Ważną rolę w tym czasie odegrały kościoły, które w tym czasie miały być miejscami, gdzie ludzie mogli się spotkać i porozmawiać.

Dzisiaj podpisanie umowy

Banki zachodnie będą refinansowały nasze spłaty

WARSZAWA (PAP) — Jak dowiaduje się dziennikarz PAP, we Frankfurcie nad Menem podpisana zostanie 6 bm. umowa z 500 prywatnymi bankami komercyjnymi dotycząca refinansowania naszych ubiegłorocznych spłat z tytułu zadłużenia w stosunku do tych banków. Chodzi o kwotę 2,2 mld dolarów. Niedawno dokonaliśmy spłaty kwoty 290 mln dolarów z tytułu odsetek od naszego zadłużenia zaciągniętego w bankach komercyjnych.

Umowa przewiduje spłatę w tym roku 5 proc. zeszłorocznych płatności, niezależnie od już zapłaconych odsetek. Na pozostałą kwotę udzieloną została 4-letnia karencja (prześnięcie) a cała kwota zwrotna zostanie w okresie 7,5 lat licząc od br. Umowa, zgodnie z ubiegłorocznymi porozumieniami, otwiera równocześnie możliwości rozpoczęcia rozmów w sprawie przełożenia terminów spłaty płatności na podobnych zasadach.

Wynegocjowanie porozumienia stanowi dalszy wyraz woli utrzymania normalnych stosunków z naszymi, partnerami z Zachodu. Mieć ono będzie również duże znaczenie dla stabilizacji gospodarki polskiej, stanowiąc jedną z dróg wyjścia z impasu w jakim znalazła się ona w wyniku nadmiernego, przekraczającego możliwości płatnicze, zadłużenia w stosunku do zagranicy.

Umowa odracza płatności części tylko zobowiązań. Stan zadłużenia w walutach krajowych kapitałistycznych na koniec 1981 r. wyniósł 25,5 mld dolarów. W ciągu 1981 r. Polska była zobowiązana spłacić raty kredytu i odsetki o łącznej wartości 8,8 mld dolarów, a suma ta przekraczała kwotę wpływów za eksport towarów. Jesteśmy gotowi do rozmów — jak to wielokrotnie deklarowaliśmy — w sprawie refinansowania należnych sum z naszego zadłużenia na warunkach długoterminowego kredytu, odraczającego spłaty w duchu tych porozumień jakie zawarte zostały w ubr. Zarówno z krajami wierzycielskimi jak i z bankami prywatnymi. Potrzeby płatnicze oraz importowe, niezbędne do utrzymania naszego przemysłu w ruchu, wymagają ponadto nowych kredytów tak, aby nie powstawały zagrożenia w spłacie wcześniejszych zobowiązań.

Na dłuższą metę konieczny jest radykalny wzrost wpływów dewizowych, bez którego przesunięliśmy tylko nasze obecne trudności na okres po upływie wynegocjowanych o-

Inf. w.) Prezydium Zarządu Głównego Białostockiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego w Białymstoku powołało komitet obchodów setnej rocznicy urodzin wybitnych klasyków literatury białostockiej — Janki Kupali i Jakuba Kołasa. Organizatorami obchodów są Zarząd Główny BTKS i Zarząd Wojewódzki TPPR oraz współorganizatorami — Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego, Wojewódzki Dom Kultury, kluby BTKS, licea ogólnokształcące i szkoły podstawowe z białostockim językiem nauczania.

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

W ramach obchodów tej rocznicy zostaną zorganizowane festyny ludowe, konkursy recytatorskie i czytelniczy, akademie, wieczornice i wystawy poświęcone życiu i twórczości J. Kupali i J. Kołasa, seminarium sekcji literackiej „Białowieża”, spotkania z białostockimi literatami, piszącymi w języku białostockim. (jc)

Fłota brytyjska chce odzyskać Falklandy

Ciąg dalszy ze strony 1

tu Wysp Wniebowstąpienia i uzupełnienia zapasów. Obie części grupy spotkały się na oceanie i wspólnie podąża ku Falklandom.

Minister Obrony John Nott, który po wystąpieniu na sobotniej, nadzwyczajnej sesji parlamentu brytyjskiej znajdował się o krok od dymisji, złożył twarde oświadczenie w telewizji. Nott zapowiedział, że W. Brytania użyje wszystkich dostępnych jej środków dla odzyskania Wysp Falklandzkich. Środki te obejmą — jeśli zajdzie tego potrzeba — zastopowanie okrętów argentyńskich marynarki wojennej i okrętów handlowych, które pojawiają się w pobliżu Falklandów w razie ogłoszenia blokady wysp, jak też zaatakowanie celów w samej Argentynie.

W. Brytania nie wypowiedziała wojny Argentynie i nie zanosi się na to. Jak wynika z wypowiedzi ministra Obrony, całkowitym usprawiedliwieniem ewentualnej akcji wojennej Argentynie jest paragraf 51 Karty Narodów Zjednoczonych, mówiący o prawie każdego narodu do samoobrony. Z wielką ulgą przyjęto w Londynie wyniki głosowania w Radzie Bezpieczeństwa nad rezolucją, zalecającą Argentynie wycofanie wojsk.

Pierwsze wyniki sondaży opinii publicznej mówią o przynajmniej częściowym poporcu dla akcji zbrojnej przeciwko Argentynie.

W poniedziałek po południu ogłoszono w Londynie, że do dymisji podał się minister Spraw Zagranicznych, lord Carrington. Był on szefem brytyjskiej dyplomacji od maja 1979, a więc od chwili, gdy do władzy doszła Partia Konserwatywna i powołany został rząd pani Margaret Thatcher.

W. Brytania nie wypowiedziała wojny Argentynie i nie zanosi się na to. Jak wynika z wypowiedzi ministra Obrony, całkowitym usprawiedliwieniem ewentualnej akcji wojennej Argentynie jest paragraf 51

Logópnopolska konferencja ideologiczno-teoretyczna PZPR

Spółeczne problemy reformy gospodarczej

Skrót referatu zastępcy członka Biura Politycznego KC PZPR, red. nac. „Życia Gospodarczego” — JANA GŁÓWCZYKA

IX Zjazd PZPR uznał, że wprowadzenie reformy gospodarczej zgodnie z podstawowymi założeniami socjalistycznego systemu społeczno-gospodarczego i to wprowadzenie w życie w możliwie krótkich terminach — jest warunkiem powodzenia programu wyjścia z kryzysu i stworzenia podstaw do rozwoju społeczno-gospodarczego Polski. Warto przypomnieć, że prace nad przygotowaniem koncepcji reformy zainicjowała nasza partia.

Dzisiaj, z dystansu kilku miesięcy i na podstawie wiedzy o tym, z jakim trudem przychodzi nam wdrażać reformę gospodarczą, można nawet powiedzieć: gdyby nie stan wojenny, nie mielibyśmy szans na wprowadzenie reformy. Przewodniczący WRON, I sekretarz KC PZPR Wojciech Jazurkiewicz w swym pierwszym wystąpieniu po wprowadzeniu stanu wojennego wyraził jednoznacznie wolę kontynuowania reform w kraju, w tym reformy gospodarczej.

Wprowadzenie reformy nie będzie przebiegać bez zgrzytów, bez konfliktów.

Wprowadzamy reformę w najtrudniejszym momencie gospodarczym, w warunkach spadku produkcji i poziomu życiowego i ze „świadomością, iż reforma „suma z siebie” tych problemów nie rozwiąże, bez ciężkiej pracy i dyscypliny produkcji, w tym również takiej, jaka jest związana ze stanem wojennym. Musimy się liczyć z niebezpieczeństwem obniżenia reformy w świadomości społecznej tymi uciążliwościami dzisiejszych warunków pracy i dzisiejszego życia, których przyczyną tkwią w polityce lat siedemdziesiątych, w anarchizacji gospodarki w ub.r., na co reforma nie miała oczywiście żadnego wpływu i które może co najwyżej łagodzić w br.

Dlatego o reformę gospodarczą trzeba walczyć, nie tylko

przed jej wprowadzeniem w życie, ale również, a może przede wszystkim, po jej wprowadzeniu. Walczyć to znaczy nie tylko bronić założeń poprzednio ustalonych, ale i korygować je w miarę konfrontacji koncepcji z życiem społecznym, wyjaśniając co i dlaczego zmieniamy lub nie zmieniamy.

Zasadniczym celem reformy jest zwiększenie zdolności gospodarki do zaspokajania potrzeb społecznych, przede wszystkim najbardziej powszechnie odczuwanych, to znaczy potrzeb podstawowych. Taką orientacją reformy mierzą do realizacji socjalistycznej zasady sprawiedliwości społecznej przez tworzenie równych szans dla wszystkich ludzi pracy i na tej podstawie w podziale rezultatów pracy. Stanowi to zarazem podstawową przesłankę poparcia reformy przez większość społeczeństwa i w tym sensie gwarancję jej skutecznego przeprowadzenia.

Mechanizm ekonomiczny ukształtowany w wyniku reformy nie powinien być nastawiony na maksymalizację tempa wzrostu produkcji, lecz na obniżenie kosztów rozwoju gospodarczego, czyli na podniesienie społecznej efektywności gospodarowania.

Rozwiązania systemowe powinny sprzyjać zwiększeniu udziału sektora konsumpcyjnego w produkcie społecznym, wraz z lepszym zasilaniem tego sektora przez sektor zaopatrzeniowy oraz inwestycyjny.

W działalności gospodarczej trzeba przede wszystkim odpowiadać na pytania — co, ile, za ile. W działalności politycznej, dotyczącej gospodarki, pytania te muszą być formułowane inaczej: po co, dla ko-

go, w czym interesie. Z gospodarczego punktu widzenia ważne są relacje ilościowe i szereg politycznych skutków, ich społeczna synteza.

W obecnych warunkach, przy spadku produkcji, poziomie życiowym, brakach zaopatrzenia i ograniczeniu inwestycji, polityczne działania na froncie gospodarczym wymaga szczególnej wnikliwości. Dokonywane obecnie wybory w polityce gospodarczej są często dramatyczne — między wyższością a mieszkaniem, między lekami a książką, między powiązaniem pracy z wynikami ekonomicznymi a poprawą rent i emerytur, między wolną sobotą a potrzebą zwiększenia wydobycia surowców. Jak rozstrząsać się w tych sprzecznościach?

Rola partii, jako reprezentanta interesów społecznych, jest niezbędna nie tylko w sytuacjach konfliktowych, ale również przy określaniu kierunków rozwoju kraju, co wiąże się ściśle z przewidywaniami i kształtowaniem hierarchii potrzeb społecznych w dłuższym horyzoncie czasowym. Różne grupy społeczne w znacznym mierze w zależności od osiągniętego poziomu dochodów będą umieszczać różne potrzeby na czele tej hierarchii: dla jednych będzie to wyżywienie, dla innych mieszkanie lub samochód.

Partia powinna nieustannie dbać o to, aby interesy ekonomiczne, które stanowią o jakości życia, przyczynę aktywnej roli ludzi nie mogły oznaczać wojny wszystkich przeciw wszystkim. (PAP)

Leninizm — fundamentem działania partii

Skrót referatu kierownika Wydziału Ideologicznego KC PZPR — WALEREGO NAMOTKIEWICZA

Historia formowania się leninowskiej koncepcji partii stanowi długi, trwający blisko 30 lat, złożony proces ideologiczny. Proces ten rozpoczął się w końcu XIX w., a jego końcową fazą przypada na lata 1921—1922. Istnieją wszystkie podstawy ku temu, by stwierdzić, że kwestia nowego modelu rewolucyjnej partii proletariatu W. Lenin zajmował się przez całe swe życie. Problem ten absorbował go od wczesnej młodości i pracował nad nim aż do ostatnich niemal dni swej twórczej aktywności.

W długotrwałym procesie formowania się leninowskiej koncepcji partii występowały momenty zwrotne i przełomowe. Jednym z nich było ukazanie się pracy pt. „Co robić?”, która stworzyła teoretyczne podstawy dla partii nowego typu.

Ileokroć leninowska partia stawała w obliczu nowych problemów i decyzji, które należało podjąć, a poszczególne działy reprezentowali w określonej sprawie odmienne poglądy, to zawsze ujmowali oni swe opinie na forum partijnym. Rozpoczął się wówczas rozwój partii dyskusyjnej, w której liczyli się przede wszystkim rzeczowe argumenty. Dyskusja zamykała partijną chwilę, za którą opowiadała się większość i przystępowała do dyscyplinowanej realizacji podjętej decyzji.

Jedność leninowskiej partii była zawsze następstwem głębokich, indywidualnych przemysłów, a nie — powstawała jako rezultat lit tylko posłuszeństwa lub bierności intelektualnej. W ten sposób właśnie umacniała się i utrzymywała praktyka centralizmu demokratycznego, formowała się leninowska zasada i normy życia wewnątrzpartijnego.

Ogromną doniosłość mają doświadczenia nagromadzone przez partię Lenina po październiku 1917 r. Postulowane przez Lenina rozwiązania nie powstały w ciżbie gabinetu, lecz rozłożyły się w walce. Była to ostra walka klasowa z atakami kontrrewolucji wewnętrznej i zewnętrznej.

Następnym niezwykle ważnym etapem formowania się i konkretyzacji leninowskiego modelu partii był X Zjazd RKP(b), który obradował w 1921 r. Na zjeździe uwidoczniła się z całą oczywistością podstawowa orientacja Lenina w sprawach partii.

Okres historyczny, dzielący nas od doświadczeń i rozwiązań Lenina wykazał niezbicie, że konsekwentne wcielenie w życie leninowskich zasad i norm życia wewnątrzpartijnego zapewniało każdej partii komunistycznej powodzenie w walce o socjalizm, zapewniało harmonijny postęp w budownictwie socjalistycznym. Nato-

miast każde odejście od tych form względnie ich naruszenie lub pogwałcenie stawało się źródłem ciężkich powikłań lub zakłóceń w procesie budowy nowego ustroju. Wyrażało to ciężkie szkody sprawione socjalizmem, a nawet prowadziło do ciężkich kryzysów i porażek.

Istnieje konieczność studiowania i popularyzacji doświadczeń KPZR, a zwłaszcza tych, które noszą uniwersalny charakter. Jednakże nie będzie to możliwe, jeśli nie stworzy się silnego ośrodka naukowo-badawczego, który podejmie te zadania. Wydaje się, że ośrodek taki powinien powstać w strukturze organizacyjnej WSNS przy KC PZPR. Najwyższy też czas, aby doświadczenia KPZR znalazły właściwe odbicie w programie nauczania realizowanym w tej uczelni.

Trzeba mocno zaakcentować podkreślaną przez Lenina konieczność zgodności słów i czynów każdego członka oraz partii jako całości. Zasady centralizmu demokratycznego stanowią podstawę działania całej struktury organizacyjnej partii. Podkreślić również należy potrzebę pełnej jawności życia partijnego i swobody dyskusji oraz krytyki, które muszą być z surową dyscypliną partyjnego działania. W działaniu partyjnym niezbędna jest kolegiałość kierowniczą i zasadą jednolitości odpowiedzi. Należy jednocześnie szanować prawo mniejszości do zachowania swych poglądów pod warunkiem podporządkowania się uchwałom większości i ich realizacji. Wszystkie decyzje polityczne podejmowane przez kierownictwo ogólni partii powinny być jednak konsultowane. Obowiązująca praktyka winna być zasadą łączenia kryteriów ideowości i kwalifikacji fachowych w pracy z kadrami, a także kojarzenie doświadczeń kadry partyjnej z energią i zapałem młodych.

Diagnoza postawiona przez partię po sierpniu 1980 r. wskazywała, że u źródeł ciężkiego kryzysu w naszym kraju leży pogwałcenie norm i zasad leninowskich. Odpowiedzialność za ten stan rzeczy ponosi E. Gierek i wąska kamaryla ludzi z nim bezpośrednio związanych. Jednakże naruszenie leninowskich norm i zasad dotyczy całej struktury organizacyjnej partii.

Należy dalej tworzyć nowy system pracy ideologicznej wewnątrz partii. Winien on opierać się na zasadzie „każdy działacz naszej partii — wyszkolonym marksistą”. Jest to obecnie niezmiernie ważne zadanie polityczne.

(PAP)

Omówienie raportu o stanie gospodarki polskiej w końcu 1981 roku

Komisja Planowania przy Radzie Ministrów opublikowała „Raport o stanie gospodarki w końcu 1981 r.”. Raport ilustruje nowe zjawiska gospodarcze z licznymi przykładami, porównuje wyniki 1981 roku z rezultatami uzyskanymi w 1980 r. W gospodarce narodowej zanotowano w 1981 roku szczególnie głęboki regres. Dochód narodowy wytworzony obniżył się w 1981 r. o 13 proc. Produkcja globalna przemysłu upośledzonego spadła o 11,2 proc. Obrót handlu zagranicznego zmalał w tym okresie o 20 proc., a nakłady inwestycyjne w gospodarce upośledzonej były mniejsze o 26,7 proc.

Na załamanie się gospodarki złożyło się kilka wzajemnie ze sobą powiązanych przyczyn:

po pierwsze — skutki błędów w polityce gospodarczej i sposobie kierowania gospodarką w latach siedemdziesiątych;

po drugie — raptowne skrócenie czasu pracy spowodowało istotny spadek produkcji, zwłaszcza w surowcowych gałęziach przemysłu;

po trzecie — przeprowadzenie pod presją żądań strajkowych nie uzasadnionych ekonomicznie podwyżek płac i świadczeń społecznych;

po czwarte — skutki wręcz katastrofalnie niskich zbiorów rolnych w r. 1980;

po piąte — destrukcyjny wpływ na stan gospodarki miała działalność tych sił w ramach NSZZ „Solidarność”, które czyniąc z ekonomii pole walki politycznej, wysuwały nierealne żądania, podsycały napięcie społeczne, organizowały strajki, osłabiały skuteczność, a nawet całkowicie paraliżowały poszczególne działy państwa i administracji gospodarczej, zmierzające do zahamowania pogłębiającego się regresu w gospodarce.

Anarchizowanie życia społeczno-gospodarczego spowodowało spadek wiarygodności Polski jako płatnika na międzynarodowym rynku kredytowym i wzrost wysokości placowych odsetek od zaciągniętych kredytów.

Na sytuację gospodarczą rzutowała także niedostateczna na niektórych odcinkach aktywność administracji państwowej i gospodarczej.

Niewystarczające skutecznym było działanie na rzecz realizacji programu przezwyciężenia kryzysu.

Podjętym przez rząd wysiłki przyczyniły się do ograniczenia zjawisk kryzysowych na wielu obszarach gospodarki, chroniły warunki życia najgorzej sytuowanych materialnie rodzin. Projekt założeń reformy gospodarczej poddano społecznej konsultacji. Po uzyskaniu jego aprobaty przez IX Zjazd PZPR i Sejm PRL opracowano projekty ustaw kompleksowo regulujących nowy system funkcjonowania gospodarki. Działania rządu koncentrowały się na rozwiązywaniu najbardziej węższych problemów.

Polityka dochodowa była nadal — podobnie jak w latach 70-tych — odzwierciedlała kształtowania się społecznej wydajności pracy. Przyczyniła się do utrwalenia słabego i szkodliwego przekonań, że płace i dochody mogą być dowolnie zwiększane przez władze, na które można wywierać nacisk m.in. przy pomocy broni strajkowej. W rezultacie wystąpiła dezorganizacja rynku wskutek głębokiej dysproporcji między ilością pieniądza w ludności a dostępnym do sprzedaży zasobem towarów. Gdyby nie dokonano reformy cen, dysproporcja ta uległaby dalszemu szybkiemu pogłębianiu. Dzięki jej uświadomieniu po wprowadzeniu stanu wojennego stworzono jedną z istotnych przesłanek poprawy sytuacji rynkowej. Dla uzyskania trwałej poprawy konieczne jest jednak zwiększenie produkcji towarów i usług.

Jestem zadowolony zarówno wobec Wschodu jak i Zachodu. Łączne zadłużenie Polski wobec krajów socjalistycznych — prawie w całości wobec ZSRR — wyniosło 3,1 mld. rubli. ZSRR wyraził gotowość udzielenia nam kredytu bankowego na pokrycie tegorocznego uniesienia (ok. 1,5 mld. rubli tranżu), spłaconego przez 15 lat począwszy od 1986 r. Zadłużenie Polski w walutach krajów kapitalistycznych wyniosło natomiast 25,5 mld. dol. Z wierzycielami podpisaną szereg porozumień dotyczących refinansowania naszych długów; rozmowy trwały jednak w znacznie trudniejszych warunkach. Dodatkowym źródłem trudności w obecnej sytuacji płatniczej jest zainicjowana przez USA polityka restrykcji gospodarczych.

W dziale poświadczenia inwestycyjnego stwierdzam, że sytuacja w tym zakresie nie można uznać za opowiadającą, front inwestycyjny jest wciąż za szeroki. Również i to uwzględniając rozmowy z krajami RWGP na temat nawiazania współpracy w kontynuowaniu budowy niektórych obiektów, czy wykorzystaniu nieeksploatowanych przez nas zasobów.

Raport wskazuje na konieczność zmniejszenia rozmiarów budownictwa mieszkaniowego, które nie nadają za po-

mów gospodarczych i społecznych. Podjęto szereg decyzji i działań mających na celu wzrost produkcji rolnej. Szczególnie wiele uwagi poświęcono stworzeniu warunków dla wzrostu wydobycia węgla oraz poprawy warunków pracy i życia górników. Podejmowano wiele przedsięwzięć dla rozwiązywania złożonej sytuacji płatniczej kraju. Realizowano szereg operatywnych działań mających na celu przygotowanie gospodarki i infrastruktury komunalnej na okres zimy. Istotne było również działania dla zahamowania spadku produkcji wyrobów niezbędnych dla zaspokojenia społecznych potrzeb i potrzeb społecznych takich jak np. ochrona zdrowia.

Raport szczegółowo omawia następnie regres, jaki nastąpił w produkcji materialnej: w przemyśle i budownictwie, rolnictwie i leśnictwie, transporcie i łączności. Systematycznemu spadkowi produkcji towarzyszyło nie notowane wojnie w takich rozmiarach zmniejszenie wydajności pracy — aż o 14 proc. Resort górnictwa ocenia, że same tylko strajki i inne napięcia społeczne zmniejszyły wydobycie węgla o ok. 9 mln ton, co spowodowało nam utracę — przy lepszym zaopatrzeniu przemysłu i ludności — ok. 500 mln dolarów. Wykorzystanie zdolności produkcyjnych spadło do 60 proc. W celu złagodzenia sytuacji podjęto działania w kierunku intensyfikacji współpracy z krajami socjalistycznymi, przede wszystkim z ZSRR.

Również moce wykonawcze budownictwa nie są w pełni wykorzystane a nadwyżki zatrudnienia z tego tytułu sięgają ok. 200 tys. osób.

Raport przypomina działania władz politycznych i państwowych mające na celu rozwój rolnictwa. Biuro Polityczne KC PZPR i Prezydium NK ZSL wydały wspólne wytyczne w sprawie rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Działania podjęte w ślad za nimi nie przyniosły jednak spodziewanych efektów, przede wszystkim z powodu przeniesienia przez ekstremalne siły „Solidarności” walki politycznej na teren wiejski, dezorganizacji pracy administracji wiejskiej oraz zerwania więzi ekonomicznych między miastem a wsią.

Sytuacja w rolnictwie jest nadal trudna mimo symptomów poprawy, wyrażających się przede wszystkim wzrostem pogłowia bydła i trzody, zwłaszcza w gospodarstwach indywidualnych.

Jeśli chodzi o zatrudnienie w gospodarce narodowej, to w niektórych jej dziedzinach występują znaczne nadwyżki, a w innych niedobory. W 1981 roku nastąpiło pogorszenie wykorzystania czasu pracy i dyscypliny.

Polityka dochodowa była nadal — podobnie jak w latach 70-tych — odzwierciedlała kształtowania się społecznej wydajności pracy. Przyczyniła się do utrwalenia słabego i szkodliwego przekonań, że płace i dochody mogą być dowolnie zwiększane przez władze, na które można wywierać nacisk m.in. przy pomocy broni strajkowej. W rezultacie wystąpiła dezorganizacja rynku wskutek głębokiej dysproporcji między ilością pieniądza w ludności a dostępnym do sprzedaży zasobem towarów. Gdyby nie dokonano reformy cen, dysproporcja ta uległaby dalszemu szybkiemu pogłębianiu. Dzięki jej uświadomieniu po wprowadzeniu stanu wojennego stworzono jedną z istotnych przesłanek poprawy sytuacji rynkowej. Dla uzyskania trwałej poprawy konieczne jest jednak zwiększenie produkcji towarów i usług.

Polityka dochodowa była nadal — podobnie jak w latach 70-tych — odzwierciedlała kształtowania się społecznej wydajności pracy. Przyczyniła się do utrwalenia słabego i szkodliwego przekonań, że płace i dochody mogą być dowolnie zwiększane przez władze, na które można wywierać nacisk m.in. przy pomocy broni strajkowej. W rezultacie wystąpiła dezorganizacja rynku wskutek głębokiej dysproporcji między ilością pieniądza w ludności a dostępnym do sprzedaży zasobem towarów. Gdyby nie dokonano reformy cen, dysproporcja ta uległaby dalszemu szybkiemu pogłębianiu. Dzięki jej uświadomieniu po wprowadzeniu stanu wojennego stworzono jedną z istotnych przesłanek poprawy sytuacji rynkowej. Dla uzyskania trwałej poprawy konieczne jest jednak zwiększenie produkcji towarów i usług.

Jestem zadowolony zarówno wobec Wschodu jak i Zachodu. Łączne zadłużenie Polski wobec krajów socjalistycznych — prawie w całości wobec ZSRR — wyniosło 3,1 mld. rubli. ZSRR wyraził gotowość udzielenia nam kredytu bankowego na pokrycie tegorocznego uniesienia (ok. 1,5 mld. rubli tranżu), spłaconego przez 15 lat począwszy od 1986 r. Zadłużenie Polski w walutach krajów kapitalistycznych wyniosło natomiast 25,5 mld. dol. Z wierzycielami podpisaną szereg porozumień dotyczących refinansowania naszych długów; rozmowy trwały jednak w znacznie trudniejszych warunkach. Dodatkowym źródłem trudności w obecnej sytuacji płatniczej jest zainicjowana przez USA polityka restrykcji gospodarczych.

W dziale poświadczenia inwestycyjnego stwierdzam, że sytuacja w tym zakresie nie można uznać za opowiadającą, front inwestycyjny jest wciąż za szeroki. Również i to uwzględniając rozmowy z krajami RWGP na temat nawiazania współpracy w kontynuowaniu budowy niektórych obiektów, czy wykorzystaniu nieeksploatowanych przez nas zasobów.

Raport wskazuje na konieczność zmniejszenia rozmiarów budownictwa mieszkaniowego, które nie nadają za po-

trzebam społecznymi. Liczb oddanych do użytku mieszkań spada do poziomu 1967 roku.

W sferze polityki społecznej podejmowano działania mające na celu ochronę ludzi o niskich dochodach, rodzin wielodzietnych, emerytów i rencistów, osób starszych i niepełnosprawnych.

Mimo trudnej sytuacji stan zdrowia społeczeństwa nie uległ pogorszeniu, a w niektórych dziedzinach uzyskano nawet korzystne efekty.

W dziedzinie kultury i sztuki, niezależnie od rozwoju wielu dziedzin twórczości, osiągnięto w upowszechnianiu dostępu do dóbr kultury, wystąpił regres produkcji szeregu dóbr użytku kulturalnego.

W dziedzinie oświaty okazało się, że zapoczątkowana reforma ustrojowa szkolnictwa przekraczała możliwości ekonomiczne państwa i sprawności organizacyjną terenowych władz oświatowych. Realizowana jest obecnie reforma programowa szkolnictwa, wyrażająca się m.in. w stopniowym wprowadzaniu nowych programów nauczania do szkół podstawowych. Ważnym czynnikiem oddziałującym na poprawę sytuacji w oświacie i wychowaniu powinna stać się uchwalona przez Sejm PRL Karta Nauczyciela.

Wkład placówek badawczo-rozwojowych w proces wychowania z kryzysu jest w relacji do potencjału tych placówek niedostateczny — stwierdza raport — a tymczasem innowacje techniczne i organizacyjne powinny stać się czynnikiem dźwigającym kraj z kryzysu.

Kryzys gospodarczy pogorszył stan finansowy. W 1981 r. łączny niedobór finansowy przedsiębiorstw upośledzonych szacuje się na ok. 100 mld. zł. Budżet państwa zamknął się w 1981 r. deficytem w wysokości 148 mld. zł.

Reforma gospodarcza, zmiana cen zaopatrzeniowych i deflacyjny kurs walutowy, tworzą przesłanki do urealnienia rachunku kosztów i prawidłowego określenia wyników finansowych przedsiębiorstw.

A oto uwagi końcowe, zawarte w raporcie, stanowiące niejako jego podsumowanie: wprowadzenie stanu wojennego usunęło szereg czynników pogłębiających kryzys gospodarczy. Wzrosła dyscyplina pracy i ład w całej działalności gospodarczej. Dzięki temu wzrosła produkcja surowców krajowych i produktów opartych na ich przetwórstwie.

Nadal w trudnej sytuacji znajdują się te gałęzie przemysłu przetwórczego, których produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od importu z krajów kapitalistycznych. Trudności w tych gałęziach uległy pogłębieniu wskutek zastosowania przez USA i pod ich wpływem przez niektóre inne kraje, restrykcji gospodarczych.

— Dla przezwyciężenia trudności podjęto kroki mające na celu pogłębienie i rozszerzenie współpracy z gospodarką ZSRR i innych krajów socjalistycznych.

— Na dłuższą metę najskuteczniejszą drogą wydosławienia się z kryzysowego położenia jest dokonanie głębokiego przewartościowania gospodarki w kierunku większego oparcia jej na krajowych zasobach, a także trwałego, ścisłego powiązania z gospodarkami krajów RWGP.

— U progu 1982 r. rząd podjął problemy, które dawno czekały na rozwiązanie, co powinno wywrzeć decydujący wpływ na sytuację gospodarczą kraju. Są to:

1) w sferze rynku — przede wszystkim reforma cen detalicznych artykułów żywnościowych oraz nowe zasady kształtowania cen artykułów przemysłowych,

2) nowe ceny zaopatrzeniowe, nowe zasady finansowania, motywowania i stosowania elementów reformy gospodarczej,

3) sukcesywne wdrażanie zmian w organizacji i funkcjonowaniu centralnej i terenowej administracji państwowej i gospodarczej w powiązaniu z przeglądem i weryfikacją kadry.

Całokształt zamierzanych działań ma na celu jak najszybsze zahamowanie tendencji spadkowych w gospodarce oraz do uzyskania zarówno własnym wysiłkiem, jak i przy pomocy bratnich krajów socjalistycznych, najpóźniej w II półroczu 1982 r. ożywienia gospodarczego, które następnie powinno być utrwalone i rozszerzone.

(PAP)

Młodzież w procesie budowy socjalizmu

Skrót referatu STANISŁAWA GABRIELSKIEGO — kierownika Wydziału Społeczno-Zawodowego KC PZPR

Ofensywa ideologiczna całej partii to przede wszystkim walka o świadomość społeczną, w tym głównie młodego pokolenia. Rozstrzygające znaczenie ma walka o pozyskanie polskiej młodzieży dla ideałów socjalizmu. Tym ważnym problemem ma zająć się Komitet Centralny na plenarnym posiedzeniu, do którego trwają przygotowania.

Znamiennym dla wydarzeń 1980 r. w Polsce jest fakt, że zorganizowany protest klasy robotniczej wiąże się z działalnością ludzi młodych, o krótkim z reguły stażu pracy zawodowej, urodzonych i wychowanych w Polsce Ludowej. Istnieje potrzeba poszukiwania, w miarę pełnej odpowiedzialności, dlaczego tak się stało.

Problemem o kluczowym znaczeniu jest długofalowa strategia pracy wychowawczej z młodzieżą. Ma ona fundamentalne znaczenie dla rozwiązania problemów społeczno-gospodarczych, stymulowania tak niezbędnych czynników rozwoju jak: zaangażowanie, aktywność, inicjatywa oraz twórcza pasja jednostek i grup społecznych. Idzie o to, aby niezależnie od zasadniczej roli państwa o sprawach młodzieży w stopniu maksymalnym współdecydowała sama młodzież.

Stworzenie autentycznych warunków, w których młodzież mogłaby decydować o swoich sprawach, jest jednym z podstawowych czynników pozyskiwania i młodzieży. Pozyskanie młodego pokolenia dla partii, dla jej linii politycznej i myśli programowej, jest sprawą decydującą o przyszłości socjalizmu w Polsce, o odporności istniejącego ustroju na wszelkie ataki i zagrożenia.

Osobowość młodego pokolenia najlepiej może rozwijać się na fundamencie humanistycznym, w swej istocie ideału socjalizmu, na postępowych i patriotycznych tradycjach lewicy społecznej. Koniecznym jest ukazanie od nowa walorów socjalizmu.

Sprawa wyjątkowo ważna dla przyszłości jest kształtowanie wśród młodzieży poczucia odpowiedzialności za losy kraju, świadomości, że powinnością

stkich pokoleń jest budowanie siły i autorytetu socjalistycznego państwa. Pokolenie obecnie wchodzi w życie, będzie pokoleniem wielkiej reformy zarówno w gospodarce jak i w życiu społecznym.

Ważnym zagadnieniem jest również wychowanie moralne młodzieży. Praca wychowawcza wśród młodzieży powinna rozbić i umacniać jej wrażliwość wobec wszelkiego zła. Na tym polu potrzebna jest szczególna aktywność i odwaga młodzieży, organizacji młodzieżowych. Poza dyskusją jest pogląd, iż żadna koncepcja wychowawcza nie może pomijać także wpręgnięcia w wychowanie nowych pokoleń. Poklask, a nie naszej narodowej kultury. Problemem o ogromnym znaczeniu jest pozyskanie dla racji partii młodzieży wych. środowisk twórczych. Warunkiem skutecznego edukacji politycznej i ideologicznej jest znajomość wśród młodzieży marksizmu-leninizmu.

Decydującą sprawą w pracy z młodzieżą jest wytworzenie atmosfery szczerości i zaufania, rzetelnej dyskusji. W istocie chodzi o wychowanie osadzone w realiach społecznych kraju, tworzące postawy zaangażowania i aktywności.

Młode pokolenia mają do odegrania szczególną rolę w rozwoju modelu politycznego socjalizmu przy założeniu, że dojdzie do pojedynania fundamentalnych pryncypiów socjalizmu z naturalnym dla młodości krytycyzmem i oczekiwaniem przez partię konkretnym udziałem młodzieży w procesie odrodzenia narodowego. Wielkie pole dla aktywności młodzieży otwiera się w związku z wdrażaniem reformy gospodarczej, dyskusją o perspektywach ruchu zawodowego, przygotowanie wielu istotnych zmian dotyczących funkcjonowania państwa, a także z rodcącym się oddolnie ruchem odrodzenia narodowego.

Obowiązek wszystkich ogniw partii powinna być dbałość o otwarcie ścieżek awansu społecznego i zawodowego ludzi młodych poprzez zobiektywizowanie mechanizmów doboru kadr, tworzenie warunków dla rozwoju talentowanej młodzieży. Kwestię współuczestnictwa młodzieży trzeba widzieć w konsultowaniu z nią wszystkich istotnych dla społeczeństwa i jej samej decyzji m.in. w opiniowaniu aktów prawnych będących podwaliną wprowadzanych reform.

Na partii komunistycznej,

jako przewodniej sile społeczeństwa, ciąży obowiązek kształtowania trwałego miejsca ruchu młodzieżowego w systemie politycznym socjalizmu. Przewodnią rolę partii wobec organizacji młodzieżowych, nie może wyrażać się w administracyjnym i formalnym ingerowaniu w ich życie. Polegać powinna ona na inspiracji ideowej, na budowaniu jedności idei kształtowanych przez wieki młodzieży z ideałami jakimś stałym i o jakimś walorze. Ważną sprawą jest, by partia, jej działacze byli obecni wśród młodzieży. (PAP)

Decydującą sprawą w pracy z młodzieżą jest wytworzenie atmosfery szczerości i zaufania, rzetelnej dyskusji. W istocie chodzi o wychowanie osadzone w realiach społecznych kraju, tworzące postawy zaangażowania i aktywności.

Młode pokolenia mają do odegrania szczególną rolę w rozwoju modelu politycznego socjalizmu przy założeniu, że dojdzie do pojedynania fundamentalnych pryncypiów socjalizmu z naturalnym dla młodości krytycyzmem i oczekiwaniem przez partię konkretnym udziałem młodzieży w procesie odrodzenia narodowego. Wielkie pole dla aktywności młodzieży otwiera się w związku z wdrażaniem reformy gospodarczej, dyskusją o perspektywach ruchu zawodowego, przygotowanie wielu istotnych zmian dotyczących funkcjonowania państwa, a także z rodcącym się oddolnie ruchem odrodzenia narodowego.

Obowiązek wszystkich ogniw partii powinna być dbałość o otwarcie ścieżek awansu społecznego i zawodowego ludzi młodych poprzez zobiektywizowanie mechanizmów doboru kadr, tworzenie warunków dla rozwoju talentowanej młodzieży. Kwestię współuczestnictwa młodzieży trzeba widzieć w konsultowaniu z nią wszystkich istotnych dla społeczeństwa i jej samej decyzji m.in. w opiniowaniu aktów prawnych będących podwaliną wprowadzanych reform.

Na partii komunistycznej,

Decydującą sprawą w pracy z młodzieżą jest wytworzenie atmosfery szczerości i zaufania, rzetelnej dyskusji. W istocie chodzi o wychowanie osadzone w realiach społecznych kraju, tworzące postawy zaangażowania i aktywności.

Młode pokolenia mają do odegrania szczególną rolę w rozwoju modelu politycznego socjalizmu przy założeniu, że dojdzie do pojedynania fundamentalnych pryncypiów socjalizmu z naturalnym dla młodości krytycyzmem i oczekiwaniem przez partię konkretnym udziałem młodzieży w procesie odrodzenia narodowego. Wielkie pole dla aktywności młodzieży otwiera się w związku z wdrażaniem reformy gospodarczej, dyskusją o perspektywach ruchu zawodowego, przygotowanie wielu istotnych zmian dotyczących funkcjonowania państwa, a także z rodcącym się oddolnie ruchem odrodzenia narodowego.

Obowiązek wszystkich ogniw partii powinna być dbałość o otwarcie ścieżek awansu społecznego i zawodowego ludzi młodych poprzez zobiektywizowanie mechanizmów doboru kadr, tworzenie warunków dla rozwoju talentowanej młodzieży. Kwestię współuczestnictwa młodzieży trzeba widzieć w konsultowaniu z nią wszystkich istotnych dla społeczeństwa i jej samej decyzji m.in. w opiniowaniu aktów prawnych będących podwaliną wprowadzanych reform.

Na partii komunistycznej,

Uniwersalne i narodowe właściwości budowy socjalizmu w Polsce

Skrót referatu AUGUSTYNA WAJDY, I zastępcy dyrektora Instytutu Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu KC PZPR i prof. JERZEGO J. WIATRA dyrektora I.P.P.M-L

Droga do socjalizmu w Polsce jest drogą leninowską, jest częścią ogólnego procesu rewolucyjnego, dzięki któremu cały świat zmierza do socjalizmu i komunizmu. Na tej drodze jesteśmy częścią wielkiej armii rewolucyjnego proletariatu, wielkiej wspólnoty krajów socjalistycznych. Kierujemy się zasadami marksizmu-leninizmu, wierni jesteśmy proletariackiemu internationalizmowi. Nie budujemy jakiegos odrębnego „czysto polskiego” ustroju socjalistycznego. Budujemy ten sam ustrój, który powstaje w innych krajach socjalistycznych.

Nie budujemy też socjalizmu w historycznej próżni. Jesteśmy wśród przyjaciół, których doświadczenia — tak w zwycięstwach, jak w porażkach — mają dla nas wielkie znaczenie. Mamy obowiązek uczyć się na doświadczeniach innych krajów socjalistycznych, w tym zwłaszcza na doświadczeniach pierwszego kraju zwycięskiego socjalizmu — Związku Radzieckiego.

Nakaz uczenia się na doświadczeniach bratnich krajów nie oznacza nak

Z prac Egzekutywy KM PZPR w Łomży

Jaka jesteś oświata?

Nad formami pracy ideowo-wychowawczej w szkołach i placówkach opiekuńczo-wychowawczych dyskutowała Egzekutywa Komitetu Miejskiego partii w Łomży. W mieście znajduje się 8 szkół podstawowych, 8 zasadniczych zawodowych, 2 średnie ogólnokształcące, 16 — średnich zawodowych, 7 szkół policealnych i 12 przedszkoli. Problem, który omawiano, dotyczy więc blisko 12 tysięcy dzieci i młodzieży.

Krytyka społeczno-gospodarcza zastała oświatę pomysłową w stanie rozpoczęcia reformy strukturalnej i programowej. Stan reorganizacji, wydarzenia ostatnich kilkunastu miesięcy miały niewątpliwie wpływ na pracę ideowo-wychowawczą w szkołach, na postawy nauczycieli i uczniów. Zasadniczym kierunkiem polityki partyjnej, kierownictwem placówek oświatowych jest to, że młodzież nie została wciągnięta w akcje antysocjalistyczne.

Szczególnie ostro natomiast występują w Łomży braki lokalowe w szkolnictwie. Wszystkie placówki prowadzą zajęcia na 2 lub 3 zmiany, co ma ujemny wpływ na realizację programu nauczania i wychowania. W takich warunkach temat wychowania — podkreślał jeden z dyskutantów — można rozpatrywać wyłącznie teoretycznie. Jest to oczywiście przejaw skrajnego problemu, choć daje obraz warunków, w jakich uczy się młodzież.

Sytuacja w szkołach podstawowych uległa znacznej poprawie już od 1 września br., kiedy to oddana została do użytku Szkoła Podstawowa nr 9 na osiedlu Podłudzie.

Wyrażając pozytywną opinię na temat dotychczasowych form i metod pracy ideowo-wychowawczej w szkołach, członkowie Egzekutywy uznali m.in., iż ożywienie wymaga współdziałania komitetów rodzicielskich z nauczycielami. Zainteresowanie życiem pozaszkolnym powinno stać się także sprawą osiedli mieszkaniowych. Powrócić również trzeba, w szerszym niż dotąd zakresie, do form „wychowania przez pracę”, co związane jest już z najbliższą akcją letnią. A także do bliskich współpracy, do bliskich kontaktów młodzieży z zakładami pracy, patronującymi poszczególnym placówkom. (zp)

Rolnicza wiosna

Śnieżna pogoda w drugiej połowie marca pokrzyżowała rolników. Choć w nocy mroz ponownie ścinał ziemię, to proces wysychania gleby przebiegał szybko. Nawet niektórzy obawiali się, że susza może powstrzymać wegetację roślin. Obawy te okazały się bezpodstawnymi, czego dowiodły ostatnie opady deszczu, które nawiedziły Suwalszczyznę.

Tam gdzie ziemia obeschła na tyle, że możliwy jest wjazd rolniczych sprzętów przystąpiono do pierwszych prac polowych. Szczególnie pilne jest przygotowanie gleby do zasiewów zbóż jarych. Jest to istotne tym bardziej, że — jak twierdzi wielu rolników — ożymy w licznych przypadkach przeżyły zimę w lichej kondycji. Na dodatek na słabe roślinki rzuci się pleśń. Przy niedostatku środków chemicznych istnieje poważna obawa o jakość zboża. Niektóre arealy trzeba będzie zarość i zasiać na nowo. (ew-bi)

NA ZDJĘCIU: Na pegeerowskie pola w Dąbrowskich (gm. Olecko) wyruszyli ciągniki z zaprzęgiem bronowym, przygotowując glebę do wiosennych siewów. Fot. R. Łysonek

Wysokie Mazowieckie

Porządkowanie miasta

Zieleń i kwiaty w mieście nie tylko upiększają, ale także poprawiają warunki zdrowotne i wypoczynkowe mieszkańców. Wysokie Mazowieckie posiada około 20 ha zieleni miejskiej, na co składa się zieleń osiedlowa, parki i skwery. W tym mieście, z dużym zrozumieniem realizowany jest program wzbogacania go w kwiaty; krzewy ozdobne i inną zielenią.

O przygotowaniu do wiosennych prac, o ich wynikach, mówi kierownik Zakładu Zieleni w Wysokim Mazowieckim — Paweł Dąbrowski.

Pracownicy naszego zakładu mają sporo zajęć. Zakonieczymy obcinanie zbędnych gałęzi z kilkuset ulicznych drzew. Rozpoczniemy również prace zniszczenia kwiatników i zakładanie nowych. Sporo szkół wyrzadzili nie tylko wichury, a także mieszkańcy. Wiosną zasadzimy 130 drzew i 500 krzewów ozdobnych na ulicach, skwerach i w parkach. Rozpoczniemy grabienie trawników, odkrywanie róż i ich przycinanie. Uzupełnione będą plantacje róż poprzez wysadzenie 1500 krzewów. Przygotowaliśmy także 6 tys. kwiatów grunтовых m.in. bratków, niezapominajek, begonii, lewkoj i innych. Nie zabraknie także kwiatów na balkony, na których często zamiast kwiatów i zieleni gości suszka się bielizna.

Zakład Zieleni prowadzi również produkcję kwiatów ciętych — tulipanów i goździków. Dysponujemy także dużym wyborem kwiatów doniczkowych do mieszkań. (lat)

W gminnej galerii

Lipsk nad Biebrzą jest chyba jedną z nielicznych gmin w naszym regionie, która poszczycić się może własną galerią. Jest to wprawdzie galeria amatorska, lecz jak na warunki regionu przystało, prezentowane są w niej ekspozycje niezwykle cenne, profesjonalnym placówkom upowszechniania sztuki.

Aktualnie, mieszkańcy Lipska, jak też odwiedzający tę miejscowość goście, mają możliwość obejrzenia bardzo interesującej wystawy obrazów I. Jakubowskiego. Autor prezentowanych prac jest z zawodu lekarzem radiologiem, mieszkańcem Dąbrowy Białostockiej. Maluje z pasją, choć dopiero od kilku lat. Jego obrazy dowodzą fascynacji rodziną, w liryczne pejzaże, stanowią kolorowe pamiętki z licznych podróży. Jakubowski maluje też akty.

Autor ekspozycji — członek Białostockiego Towarzystwa Miłośników Sztuk Pięknych, wystawiał już swoje prace m.in. w Białymstoku, Szczecinie, Wrocławiu i Warszawie. Lipska wystawa składa się z prac — głównie pejzaży i liry-

cznych cerkiewek. Niezwykle ciekawie nastrój tych malowideł wynika z interesującego opowiadania przez autora barwnymi i grą światła. Już chociażby z tego względu warto przy okazji przyjść i obejrzeć tę jedyną w swoim rodzaju plótna. (ew-bi)

Ekspozycja obrazów jest częścią odwołanej przez mieszkańców Lipska.

tę odwołaną przez mieszkańców Lipska.

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Fot. R. Łysonek

Dla siebie i środowiska

Mieszkańcy miasta i gminy Wysokie Mazowieckie biorą aktywny udział w czynach społecznych. Swą pracą upiększają miasto, wsie i zakłady pracy. Budują również trwałe obiekty użyteczności publicznej. W ubiegłym roku społeczeństwo wykonało prace społeczne wartości ponad 6 mln zł. Wkład ludności wyniósł ponad 4 mln zł.

Na uwagę zasługują prace drogowe, których wykonano na sumę ponad 5 mln zł. Wybudowano drogę długości 1,2 km łączącą Ruś Nową z wsią Jajbó Rykacz w ramach czy-

nów inwestycyjnych. Natomiast we wsłach: Osipy Kolonia, Kalinowo Czosnowo i Osipy N-wie wybudowano drogi w czynach społecznych. Wyremontowano także 13,4 km dróg w 15 wsiach, przepusty w 21 wsiach oraz wykonano szereg robót ziemnych. W realizacji czynów społecznych wyróżnili się mieszkańcy wsi: Osip Kolonii, Kalinowa Czosnowa i Osip Nowych.

Poza tym zasadzono 2 tys. drzew i tyle samo krzewów oraz wykonano liczne prace porządkowe. (lat)

Przed sesją Rady Narodowej Sprawy miasta i ludzi

W Grajewie trwają przygotowania do pierwszej w tym roku sesji Rady Narodowej Miasta i Gminy, na której o bok oceny wykonania planu społeczno-gospodarczego rozwoju i budżetu za rok ubiegły, nastąpi uchwalenie planu i budżetu na 1982 rok.

Poszczególne komisje Rady przystąpiły do rozpatrzenia resortowych zagadnień zarówno z ubiegłorocznej realizacji.

jak i projektów planu i budżetu na rok bieżący. Jednocześnie, rańdy odbywają się spotkania z wyborcami, zapoznając z gospodarką miasta i gminy oraz zbierając ich uwagi i postulaty dla wykorzystania w pracach komisji i sesji Rady.

Sesja Rady Narodowej w Grajewie odbędzie się w trzeciej dekadzie kwietnia br. (mar)

Z redakcyjnej poczy

Zrobi kolega

Żdziwna i niepokojąca jest beztronna spódielni mieszkanio-wych wobec skarg na stan techniczny przydzielonych mieszkań. Pani Cecylia Skarżyńska napisała w liście do redakcji: „W marcu 1980 r. otrzymałam upragnione M-4, lecz radość moja była krótkotrwała. Latem tego samego roku podczas deszczu po raz pierwszy miałam zalane mieszkanie. Później powtórzyło się to kilka razy i obecnie mieszkanie moje znajduje się w opłakanym stanie.

Do dnia dzisiejszego, pomimo licznych pism, telefonów i skarg, dach nie został naprawiony. Przyszedłoby kilkanaście komisji, które oglądały powstałe szkody, zgłaszały, wręcz hodowle czarnego grzyba. Obiecały sprawę załatwić, ale dotychczas nic nie zrobiono.

Zwycięzcy konkursu

W Wysokim Mazowieckim odbyły się miejsko-gminne eliminacje V Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej pod hasłem „Młodzież zapobiega pożarom”. W grupie do lat 16 pierwsze miejsce zdobył ROBERT OGROD-NICKI z Jajbó Rykacz. W grupie ponad 16 lat zwyciężył SŁAWOMIR BUJNO uczeń Liceum Ogólnokształcącego w Wysokim Mazowieckim. Uczestnicy eliminacji wykazali się dużą znajomością struktur organizacyjnych OSP, zagadnień profilaktyki przeciwpożarowej oraz zasad ratowania ludzi i zwierząt w przypadku ich zagrożenia przez pożar.

Na eliminacjach wojewódzkich w Łomży, miasto i gminę reprezentowała będa: ROBERT OGROD-NICKI i SŁAWOMIR BUJNO. Uczestnikom eliminacji wręczono upominki. Organizatorem imprezy był Zarząd Miejsko-Gminny OSP. (lat)

publicznie stracony dowódcą oddziału Bugielski.

Szczuczyn zapisał się też w literaturze pięknej. Osiem-nastoletniemu spór podstolich Pawła Szczuczki ze Stanisławem Bartochowskim o rękę panny Franciszki Wilczewskiej, dzieł-dziełki na Topczewie, a następnie tajemnicza śmierć Szczuczki u przepawy w Wi-
nie — stały się potem dla Ka-jetana Kraszewskiego (młod-szego brata słynnego Józefa Ignacego) tematem do napisania dwutomowego romansu pt. „Bartochowska”. Rozstał się jednak Szczuczyn głównie z Henryk Sienkiewicz na kar-tech „Potopu”. W mieście gościł bowiem tak słynni mężo-
wie jak: Kmicie, Wołodyjowski, Zagłoba czy Skrzetuski. A Rzędzian nawet pochodził z tych okolic.

Wybrał: JAROSŁAW SARNACKI

Publiczna

Publiczna

Publiczna

Publiczna

Publiczna

Publiczna

Publiczna

Publiczna

Publiczna

Kłopoty na „mlecznej drodze”

Wśród członków Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Wysokim Mazowieckim jest wielu rolników o wysokich kwalifikacjach, prowadzących gospodarstwa specjalistyczne, nastawione na hodowlę krów mlecznych. W rejonie działania OSM obejmującym dziesięć gmin jest już 840 takich gospodarstw, które dostarczają ponad 17 mln litrów mleka wysokiej jakości. Z pięcioma tysiącami dostawców OSM zawarła wieloletnie umowy kontraktacyjne i właśnie oni dostarczają 74 proc. skupowanego przez zakład mleka.

OSM udziela pomocy gospodarstwom specjalistycznym i specjalizującym się w chowie bydła mlecznego, umożliwiając zaopatrywanie w sprzęt do modernizacji obór oraz zapewnia opiekę w dziedzinie żywienia i higieny. Zaopatruje również rolników w wysoko-kwalifikowany materiał hodowlany.

Są jednak kłopoty. Dostawcy posiadają około 1500 dojarek elektrycznych. Rocznie przybywa 120 tych urządzeń, a

zapotrzebowanie jest znacznie większe. Od dłuższego czasu rolnicy borykają się z brakami środków myjąco-dezynfekujących do dojarek. W dalszym ciągu występują trudności z nabywaniem konwii, elektrycznych ogrodzeń, pasz itd.

Aby lepiej obsługiwać kontrahentów i usprawnić odbiór mleka, OSM w Wysokim Ma-

zowieckim ustaliła wieloletni plan modernizacji punktów skupu. Na ten rok zaplanowano unowocześnienie 13 punktów skupu, a w Dąbrowie Koscielnej zamontowanie specjalnych urządzeń do schładzania mleka.

Wśród hodowców bydła mlecznego należy wymienić rolnika z wsi Henryk Koste ze wsi Koste, Lucjan Dolegowski z Drag, Stanisław Tworowski ze wsi Brzóska Stara, Józef Tokarski ze wsi Koste Basie i wielu innych.

Ciesząc się, że przynajmniej w mleczarni nie grozi nam widmo krachu, że na mleko i jego przetwory możemy liczyć, trzeba robić wszystko, co możliwe w organizacji pracy mleczarni w zaopatrzeniu w zlewni i dostawców we wszystkie niezbędne środki, żeby dobrze wykorzystać „mleczną rzekę”. (lat)

Nowe inicjatywy samorządu ZSBE

Kiedy ma w domu książki, które go nie interesują, a które są pozostawiane przez innych. Taka myśl przysięciała szkolnemu samorządowi Zespołu Szkół Budowlano-Elektrycznych w Augustowie, gdy na jednym z zebrań powstał pomysł zorganizowania giełdy książek. Zbierano je ponad tydzień. Młodzież sama wyceniała przyniesiony towar, a przedstawiciele samorządu sprawdzali, czy książki jest rzeczywiście tyle warta. W efekcie w stoisku zainicjowanym na szkolnym hallu znalazły się podręczniki oraz pozycje reprezentujące sporą gamę literackich gatunków. Zainteresowanie było duże. Najszybciej znalazły nabywców kryminały i powieści. Kupując płacono o złotówkę więcej niż wynosiła wartość książki. Zebrane w ten sposób pieniądze przeznaczone na potrzeby działalności samorządu, którego członkowie po kolei pełnili rolę sprzedawcy.

Podobną giełdę samorząd ZSBE planuje zorganizować ponownie w czerwcu. — Będzie wówczas wiadomo, kto zdał do następnej klasy, a to zwiększy popyt na podręczniki, bo nowych przecież nie wystarczy dla wszystkich. —

Także w pierwszej sobotę miesiąca powstanie okazja do wypróbowania swoich sił w muzyce lub nauczania się gry na którymś z instrumentów. Planowane jest zorganizowanie nauki gry w zache. Od chwili gdy po turnieju szachowym w szkole trzy osoby zakwalifikowały się do turnieju wojewódzkiego w Giżycku zanotowano większe zainteresowanie tą dyscypliną.

Samorząd w ZSBE liczy siedem osób i jak twierdzi z-ca dyrektora Czesław Anuszkiewicz jest on samorządem z prawdziwego zdarzenia.

Proponuje samorządowi z Augustowa są próba wykorzystania czasu w wolnej sobotę zgodnie z indywidualnymi upodobaniami uczniów. (jn)

35 lat przygody z książką

W kwietniu br. Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna w Goldapi obchodził jubileusz 35-lecia. W dniu 1 kwietnia 1947 r. otworzyła placówkę kulturalną — Powiatową Bibliotekę Publiczną. Księgozbiór liczył załedwie 120 tomów, które pochodziły z darów zebranych dla biblioteki w czasie zbiórki w Dni Oświaty w 1946 r. Książki te zostały przekazane przez Kuratorium Szkolne okręgu białostockiego. W końcu 1947 r. księgozbiór liczył już 1376 książek, a z wypożyczeń korzystało 933 czytelników.

W dziedzinie czytelnictwa biblioteki goldapijskie zajmowały jedno z czołowych miejsc w powiatowej biblioteczce. Wynik z tego wynikał z liczby wypożyczeń, które wynosiły ponad 100 tys. W 1949 r. funkcję kierownika biblioteki przejął Irene Pietrzyk. Następnie Genowefa Sekuńska (od 1972 r.), Stanisław Kurak (od 1974 r.), Janina Jezorska-Konkol (od 1977 r.) a od 1 lutego br. — Maria Andrzejczuk. Najdłuższy staż pracy w bibliotece posiada Aldona Siliwska, która nieprzerwanie pracuje ponad 28 lat.

Na początku 1975 r. biblioteka otrzymała nowy lokal.

Aktualnie Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna prowadzi swoją działalność poprzez 3 filie, 23 punkty biblioteczne oraz 5 czytelni. Na dzień 31 grudnia 1981 r. biblioteka posiadała 61.468 książek i 3.585 czytelników. W ciągu roku wypożyczono 78.718 książek. Ponadto z książek i czasopism w czytelniach korzystało 6.683 czytelników.

Kierownik MGBP — Maria Andrzejczuk powiedziała, że obecnie wiele jest jeszcze spraw do załatwienia we własnym zakresie tj. usprawnienia funkcjonowania bibliotek, doboru odpowiedniej kadry pracowników, wprowadzania nowych form upowszechniania książki. Odczuwa się brak instruktora rejonowego, który miałby nadzorować instrukcyjno-metodyczny nad — działalnością filii i punktów bibliotecznych.

W 1957 r. nastąpiło połączenie Powiatowej Biblioteki Publicznej z Biblioteką Miejską. W jej wyniku powstała Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna.

ST. KAMIŃSKI

...Zainteresowanie było duże. Stoisko z książkami na korytarzu ZSBE. Fot. Zygmunt Galaszeowski

Drobiazgi, ale ciesz się!

Prawie już dwa lata temu mieszkańcy Suwałk z załem pognał się z borem „Pod kłosem”, który w swojej arenzie trzymali spódielcy z „Samopomocy Chłopskiej”. Lokal przy ul. Noniewiczowej nie miał wprawdzie najlepszej sławy z racji taniego wyszynia, miał jednak swoich zwolenników — wśród tych, którzy zbytnią miłością procentowych trunków nie darzą. A to z racji bardzo smacznych i tanich obiadów. Dlatego wielu nie mogło pogodzić się z tą decyzją. Tym bardziej, że argument o konieczności rozbiórki starej chatuliny, w której bar zlokalizowano, okazał się demagogią. Mijały bowiem miesiące, opustoszały dom straszły ruiną, a żadne władze nie przejawiały troski o jego los.

Jakieś było zdziwienie wszystkich przechodniów, gdy pewnego nocy poranka rozpoczęło w nim „urządzać” gorące — wprost z pieca — chleba. Okazało się, że pan R. Piszczatowski postanowił nie wykorzystywać budynku i urządzić w nim prywatną kawiarnię. Dodajmy, że jak na razie w Suwałkach, która zamieszkuje się przede wszystkim wzmiankami chleba. Od tego czasu przy ul. Noniewiczowej jest nowy stół ozonok.

I trudno się dziwić. Wprawdzie chleb nie jest jeszcze relikwiią, ale przed wojną w Suwałkach, o dła suwałczan jest absolutną nowością. Bawiam, o czym już zresztą nieraz pisa-lismy na naszych łamach, mie-scowy Oddział WSS „Słotem” nie roznieśli swoich klientów. Wprawdzie wielokrotnie nasto-
wano do władz o uruchomienie małych, choćby prywatnych piekarni, ale opinie te pozostawały bez pozytywnego odpowiedzi.

Tak więc mamy w Suwałkach nierzadkie pierwsze „jaskółki” inicjatyw, która, warto rozważać. Miałoby być bowiem pustynia Jesli chodzi o tego rodzaju usług, a nowy system ekonomiczny w-
nien sprzyja — nie tylko w teorii — podejmowaniu takich działań. Czekamy więc na następne niespodzianki. (ew-bi)

Śladem publikacji

Przed sprzedaż biletów w PKS

W odpowiedzi na krytyczną informację „Kłopoty podróży” zamieszczoną w „GW”, otrzymaliśmy wyjaśnienie z Oddziału PKS w Suwałkach. „Prowadzona do dnia 13 grudnia 1981 r. przedprzedaż biletów przez PBP ORBIS w Suwałkach została wstrzymana ze względu na stan wojenny i ograniczenia „komunikacyjne”.

Ponowne uruchomienie przedprzedaży w Orbisie stanowi, w warunkach reformy gospodarczej, dość istotny problem. Uwzględniając zasadę samofinansowania się przedsiębiorstwa, kwota 170 tys. zł płacona dla Orbisu z tytułu prowadzonej „przedprzedaży” nie jest bagatelna i w ostatnim rocznym rozrachunku obniża odpisy na fundusz socjalny załogi.

W związku z powyższym, Oddział PKS w Suwałkach czyni przygotowania do uruchomienia przedprzedaży biletów PKS we własnym zakresie na zasadach podobnych jak Orbis. Dysponując jednak bardzo szczupłymi zasobami lokalowymi wystąpił do władz miasta z prośbą o udostępnienie na ten cel byłego pomieszczenia Orbisu przy Placu Wolności. Niezależnie od wyniku tych starań przedprzedaż zostanie uruchomiona z dniem 10 kwietnia br., a o miejscu jej prowadzenia społeczeństwo zostanie poinformowane.

Powyższe wyjaśnienie pozwala sądzić, iż wszyscy podróżni korzystający z usług tego przewoźnika, będą traktowani poważnie, że czynione starania zostaną uwieńczone sukcesem.

Kiosk widmo

Naczelnik Miasta i Gminy w Wys-Mazowieckim uprzejmie informuje, iż kiosk widmo o którym pisałm, a który istniał w m. Wys-Mazowieckie, przy ul. Rynek, po ukazaniu się krytycznej notatki w „Gazecie Współczesnej” z dnia 11 marca 1982 r., został rozebrany i teren uporządkowany.

Jak to we młynie!

„W nawiązaniu do notatki „Jak to we młynie” („GW” — nr 49) uprzejmie powiadamia-

Zamknięte czy otwarte?

Dość dziwne zwyczaj pająnają w augustowskich kioskach „Ruchu”. Przed kilkoma dniami w poszukiwaniu kilkanaście ulic w poszukiwaniu czynnego kiosku. Wszystkie były zamknięte. Zauważam, iż nie była to wolna sobota, ani też niedziela.

Wypadałoby się, że te kioski pracują w przyszłości krótko. Wszak — w moim przekonaniu — takie punkty sprzedaży powinny być otwarte w godzinach, które uwidocznione są na odpowiednich wy-wieszkach. A może się mylę? (y)

Oszczędzaj prąd w pracy i w domu!